

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīvas 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu⁽¹⁾, prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Čehijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 17. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Paredzētais termiņš direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2007. gada 21. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 373, 37. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 14. janvārī — Eiropas Kopienu Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-17/09)

(2009/C 69/48)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Schima un C. Zadra)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, tā kā Bonnas pilsēta un *Müllverwertungsanlage Bonn GmbH* ir piešķirušas publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības par organisko un bioloģisko atkritumu pārstrādes pakalpojumiem, neizsludinot paziņojumu par publisko iepirkumu Eiropas mērogā, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, kas noteikti Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvā 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai⁽¹⁾;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības priekšmets ir atlīdzības līgums par pakalpojumu sniegšanu par organisko un bioloģisko atkritumu pārstrādi, kas noslēgts starp Bonnas pilsētu un *Müllverwertungsanlage Bonn GmbH* (turpmāk tekstā — “MVA GmbH”), no vienas puses, un privātu atkritumu pārstrādes uzņēmumu *EVB Entsorgung und Verwertung Bonn GmbH & Co. KG* (turpmāk tekstā — “EVB”), no otras puses. MVA GmbH ir valsts uzņēmums, no kura kapitāla 93,46 % pieder *Stadtwerke Bonn GmbH*, 100 % Bonnas pilsētas meitas sabiedrībai, un 6,54 % — pašai Bonnas pilsētai. Šajā līgumā EVB uzņēmās rūpēties par sadzīves atkritumu savākšanu, sākotnēju šķirošanu un nogādāšanu iznīcināšanai Bonnas atkritumu pārstrādes iekārtā un turklāt iznīcināt savās kompostēšanas iekārtās Bonnas pilsētas reģiona organiskos un bioloģiskos atkritumus par 6 miljoniem DM gadā.

Kaut gan attiecīgais pārstādes līgums esot publisko pakalpojumu līgums Direktīvas 92/50/EEK 1. panta a) punkta izpratnē, tas esot noslēgts tieši ar EVB, neveicot oficiālu publisko iepirkumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru un nepublicējot paziņojumu Eiropas mērogā. Līguma priekšmets esot arī atkritumu aizvākšanas pakalpojumu sniegšana minētās regulas I A pielikuma 16. kategorijas izpratnē un tāpēc tas lielā mērā pārsniedzot direktīvas piemērošanai noteiktās robežas.

Pretēji federālās valdības uzskatam neesot nozīmes tam, vai līgumā bez kompostēšanas pakalpojumu veikšanas ir ietverti arī citi pakalpojumi, ko pilsēta, proti, MVA GmbH, veic EVB vārdā. Drīzāk nozīme ir tam, ka līgumā ir nodibināti juridiski saistoši EVB pienākumi attiecībā pret pilsētu sniegt kompostēšanas pakalpojumus pret atlīdzību. Turklāt nevarot arī apgalvot, ka kompostēšanas pakalpojumi bija pavisam nenozīmīgs līguma papildu aspekts, jo šie pakalpojumi bija viens no pušu izstrādātās koncepcijas galvenajiem elementiem un ekonomiskā ziņā veidoja ievērojamu daļu no sniegto pakalpojumu apmēra.

Komisija nevarot arī piekrist federālās valdības apgalvojumam, ka Bonnas pilsētai saskaņā ar Direktīvas 92/50/EEK 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu esot bijušas tiesības līgumu par kompostēšanas pakalpojumiem piešķirt, iepriekš neizsludinot paziņojumu par publiskā iepirkuma slēgšanas tiesību piešķiršanu. Saskaņā ar Tiesas judikatūru minētā direktīvas tiesību norma ir interpretējama šauri un pienākums pierādīt īpašu apstākļu esamību, kas pamato izņēmumu, ir tam, kas vēlas uz to atsaukties. Tā kā federālā valdība nav konkrēti pierādījusi, ka EVB bija ārkārtas tiesības īstenot apstrīdētos kompostēšanas pakalpojumus, un tiesisko pamatu šādām tiesībām, nevarot pieņemt, ka būtu pastāvējis Direktīvas 92/50/EEK 11. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētais izņēmuma gadījums.

⁽¹⁾ OV L 209, 1. lpp.